

Lange vingers

Blijspel in twee bedrijven

door

WIL ROBIJN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LANGE VINGERS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WIL ROBIJN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **17** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Frederik Pijper - directeur van het bedrijf. Tegen de veertig. Doetje.

Elisabeth Pijper-Delpeche - zijn echtgenote. Ongeveer even oud.
Arrogant.

Charles Delpeche - haar vader. Gedistingeerde zestiger. Vergeetachtig.

Adriaan - de congiërge. Tussen vijftig en zestig. Kalm

Toos - kantinebeheerster, zorgzaam. Tussen veertig en zestig

Janine - assistent-kantinedame. (heet eigenlijk Jannie) Sexy gekleed,
rond de vijftig. Tikje ordinair.

Mouna - kantine-hulpje. Buitenlandse

Mevrouw Broeder - directiesecretaresse. Kreng. Ongeveer even oud als
Elisabeth.

Yvonne - telefoniste/typiste. Jong. Dom blondje

Meneer Hooydonk - de boekhouder. Geniepig, vreemd mannetje.

Gerrit - chauffeur van de baas. Heeft klasse. Rond de veertig.

Nel - schoonmaakster

Lenie - schoonmaakster

Hanna - schoonmaakster

Marian - cheffin van de bakkerij, amateur-regisseur

Werkneemster 1

Werkneemster 2

Dan nog de 'optredenden': Twee man/vrouw die karaoke zingen, en de drie 'Supremes' m/v, of andere 'act'. Deze kunnen worden gedaan door bijvoorbeeld de schoonmaaksters, Gerrit de chauffeur, werkneemster 1 en 2 of anderen, die verder geen vaste rol hebben.

Zwijgende rollen (bij bijeenkomst in kantine of op repetitie-avond) naar behoefte.

Toneel:

Linksachter de counter van de kantine, erachter ruimte voor hooguit drie personen. Mogelijkheid om kopjes, kaarsen etc. op de balie te zetten. Aan de muur reclameborden voor lange vingers van Delpeche en Co. Achterin, in het midden van het toneel, een deur, en een deur naar de keuken, achter de counter. Rechtsvoor het 'kantoor,' waar Yvonne zit. Verder op het podium een aantal kantinetafeltjes met stoelen.

Het doek gaat op. Op toneel:

Drie kantinedames. Toos, de cheffin; Janine (heet eigenlijk Jannie) de assistent-cheffin; Mouna, kantinehulp. De dames dragen bedrijfskleding, Toos zoals het hoort, Janine in sexy vorm, Mouna met lange mouwen en lange rok eronder (geen hoofddoekje!)

EERSTE BEDRIJF

(Yvonne zit in haar kantoor. (beetje schrijven, nagels vijlen/lakken, telefoneren) Doet oefeningen met haar vingers (trekken) wil graag lange vingers 'kweken'. Geen tekst, mag niet teveel afleiden van wat er in de kantine gebeurt. Is daar niet bij betrokken. Zit 'in de schaduw'. De kantinedames zijn druk aan het redderen)

TOOS: O hemel, er zijn geen lange vingers meer! Straks gauw even halen.

JANINE: Wat zou dat nou? Dan hebben we eens een keer geen lange vingers!

TOOS: Janine, je weet net zo goed als ik dat we altijd lange vingers hebben. We zijn toch niet voor niets een lange-vingerfabriek? De ouwe meneer is nou een keer dol op die koekjes, en daarom zitten we nooit zonder. Behalve vandaag dan.

JANINE: Nou én! De ouwe komt heus niet zomaar binnenvallen, die is tegenwoordig zo in de war dat-ie vergeten is dat hij een fabriek heeft gehad!

TOOS: Hou je mond, rotmeid! Meneer mag dan wat van slag zijn, maar het blijft onze ouwe baas, en hij is tien keer zo aardig als zijn dochter!

JANINE: Ach, ik mag die ouwe snoeper wel. Af en toe kan hij zijn handen niet thuishouwen maar ja, ik zie der dan ook nog aantrekkelijk uit voor mijn leeftijd, al zeg ik het zelf.

MOUNA: Vindt jouw man niet erg jouw rok zo kort, Janine? Zoveel blote been, en zoveel eh... daar. *(wijst op décolleté)* Is wel netjes, hier?

JANINE: Ik zeg maar zo: Etaleren doet begeren. Als ik een man had, zou ik me alleen voor hem zo mooi maken. Nu doe ik het voor alle mannen. Er zal toch wel iemand zijn die behoefte heeft aan een mooie vrouw aan de goeie kant van de... eh ... veertig?

TOOS: Het zou best wat minder kunnen Janine, daarin heeft Mouna wel gelijk. Maar ja, ieder vogeltje zingt nou eenmaal zoals het gebekt is.

MOUNA: Vogeltje? Ik begrijp niet? *(Telefoon bij Yvonne. (uitlichten) De kantinedames zijn stil. Kennelijk krijgt ze een uitbrander van de secretaresse)*

YVONNE: 'Ja, mevrouw Broeder. Nee mevrouw Broeder.' Legt op. 'Loeder'. *(Yvonne af. De kantinedames gaan verder met hun werk. Het is koffietijd. Langzaam aan komen er mensen binnendruppelen. Eerst Adriaan, de conciërge. Spijkerbroek, houthakkershirt. Aan zijn riem een sleutelbos, een telefoon en een pieper. Telkens bij binnenkomst legt hij de telefoon en zijn shag kalm op de balie, steeds als hij afgaat pakt hij ze weer op)*

ADRIAAN: Hoe vroeger op de morgen, hoe schoner volk! Jannie, doe mij eens een bakkie, wijffie, ik heb een scheur in me kop van de droogte! *(legt telefoon en shag op de balie)*

JANINE: Ik heet Janine, onthou dat nou eens, eikel!

ADRIAAN: Ach meid, Shakespere zei et al: Wat maakt je naam nou uit. As je maar lekker ruikt. La-me-n-is ruike? *(Janine buigt onwillig naar voren, Adriaan ruikt)* Zie je wel, niks mis mee. *(Gerrit, de chauffeur van de baas, komt ook koffie halen. Keurig in een donker pak)*

JANINE: Moet je vandaag weer aan de bak, stuk? En waar gaat de reis naartoe?

GERRIT: Daar kan ik u geen informatie over verstrekken. Mag ik een kopje koffie? *(krijgt zijn koffie. Zoekt op de balie)* Waar zijn de lange vingers?

JANINE: Daar kan ik u geen informatie over verstrekken. *(De secretaresse, mevrouw Broeder komt binnenstuiven, met Yvonne in haar kielzog. Die trekt nerveus aan haar vingers)*

MEVR.BROEDER: Hou eens op met dat getrek, daar word ik doodnerveus van!

YVONNE: *(jammert)* Ja maar, ik heb van die korte vingers, en ik wil zo graag lange!

MEVR.BROEDER: Dan haal je ze maar uit het magazijn, maar hou op met dat getrek! *(gaat vooraan staan)* Even luisteren, allemaal. Zojuist...Ja, mag ik even stilte! Zojuist heb ik gehoord dat om halfelf iedereen in de kantine moet zijn, de directeur gaat een mededeling doen. Adriaan, wil jij ze allemaal optrommelen? En wel meteen graag, ja.

ADRIAAN: Vooruit maar weer. Rust roest, zei de advocaat. En hij ging pleite. *(Hangt eerst al zijn apparatuur weer om. Adriaan af)*

TOOS: Nou mevrouw Loe...Broeder, kom-es op? Wat is er aan de hand? *(In paniek)* O god, we zijn toch niet falliet, he? We gaan toch niet sluiten?

MEVR.BROEDER: Dat zul je zo wel horen. Ik kan alleen zeggen dat mevrouw en de oude meneer ook onderweg zijn. Dus zorg maar dat het hier netjes is.

TOOS: Welja, wou jij zeggen dat het hier niet altijd netjes is? Wou jij...

MEVR.BROEDER: Voor jou ben ik u, en mevrouw Broeder! Ik ben hier de directiesecretaresse, wil je daar goed om denken!

TOOS: Ik werk net zo hard als jij, Loeder! En je moet niet denken dat je beter bent dan wij, want bij jou heeft onze-lieve-heer vergeten een hart in te bouwen, en je weet niet eens wat je mist!

JANINE: Meid, laat haar toch. Ze is niet wijzer. Trappen omlaag en likken naar boven. Laten we maar gauw extra koffie zetten, de ouwe meneer

houdt van een vers bakkie.

TOOS: O lieve hemel, en we moeten nog lange vingers halen! *(De tafeltjes vullen zich met druk kakelend personeel. Ze krijgen allemaal koffie of thee)*

WERKNEEMSTER 1: *(Ratelt)* Geen lange vingers vandaag? Gut, wat raar, we hebben toch altijd lange vingers? Waarom hebben we vandaag geen lange vingers? Ik hou juist zo van lange vingers. Mijn man trouwens ook, die houdt ook van lange vingers. Elke week neem ik drie pakken lange vingers mee, en elke... *(Meneer Hooydonk, de boekhouder komt onopvallend binnen. Draagt een oud, bruin pak, gaat beetje stiekem zitten, apart van de rest. Niemand wil naast hem zitten. Werkneemster 1 pakt al pratend de stoel naast hem maar als ze ziet dat hij er zit gaat ze ergens anders zitten en begint zachtjes te praten met collega's. Elisabeth Pijper- Delpeche (mevrouw) komt binnen. Duur gekleed en gekapt. Arrogant tot in haar vingertoppen)*

ELISABETH: Goedemorgen.

ALLEN: *(onwillig)* Goedemorgen, mevrouw.

ELISABETH: Is mijn man er nog niet? En waar is Adriaan? Hij moet Gerrit even helpen mijn vader uit de auto te halen. *(roept uit de deur)* Adriaan?

ADRIAAN: *(Komt kalmpjes op, legt apparatuur op de balie)* U vraagt, en wij komen tevoorschijn.

ELISABETH: Gerrit, ga jij met Adriaan mee om vader te halen. Maar hou hem in de gaten! *(Gerrit buigt. Adriaan hangt zijn spullen weer om. Beide heren af)*

TOOS: Waaraan hebben we de eer van uw bezoek te danken? De laatste keer dat u hier was hebben we dat prachtige kerstpakket gekregen, twee kaarsen en een kerststol van het jaar daarvoor. Dus we zijn altijd maar weer blij dat u er bent! Wat voor verrassing is het deze keer?

MEVR.BROEDER: Toos, zo praat je niet tegen mevrouw! Neem me niet kwalijk, mevrouw. Het personeel van tegenwoordig!

ELISABETH: Het kan me zijn ontgaan hoor, maar zover ik weet bent u ook maar gewoon personeel, of heb ik iets gemist? *(Mevr. B. kijkt haar woedend aan en stormt de kantine uit. Adriaan (app.op de balie) en Gerrit komen binnen met Charles Delpeche, ofwel 'vader'. Grijze pantalon, blauwe blazer, shawl of clubdas. Stram in de benen. Hij wordt vooraan aan een tafeltje gezet)*

CHARLES: Toosje mijn liefje, geef je ouwe baas eens een lekker kopje koffie, en doe der vandaag maar twee lange vingers bij, want het is feest! *(Verbazing alom, geroezemoes. Intussen komt mevrouw Broeder weer binnen)*

WERKNEEMSTER 1: Feest? Wat voor feest, wanneer dan? Wanneer is dat feest? Gaan we uit eten? Leuk, feest! Kan ik eindelijk me nieuwe jurk aan. Wat ga...

TOOS: Hou jij je klep nou es effe, ja!

WERKNEEMSTER 1: Ja maar...

MEVR.BROEDER: Stil!

ELISABETH: Vader toch! U zou niks zeggen! Dat zou Ferdinand doen, weet u nog wel?

CHARLES: Wat zou Ferdinand zeggen?

ELISABETH: Van het feest!

CHARLES: Feest? Krijgen we feest? Ik weet nergens van! Waar blijft mijn koffie? Koffie, zwart als de nacht, heet als de hel, zoet als de liefde. Wat jij, pop! *(knijpt Yvonne in de billen. Die draait zich verontwaardigd om maar zegt niks)*

ADRIAAN: Zo, meneertje, ik kom der es effe bij zitten. Vertel eens even, hoe is het met je?

CHARLES: Ach Adriaan, ouwe vriend, ik vergeet van alles, verder gaat het prima. Maar jou vergeet ik niet, hoor!

ADRIAAN: En dat is maar goed ook. Man, wat hebben we een schik gehad, vroeger.

CHARLES: Zeg dat wel, ja. Wat deden we ook alweer? Er staat me iets bij van juwelen, en van zilver?

ADRIAAN: Jaja, Spreken is zilver, maar je kan maar beter je mond houden, of ben je dat ook vergeten? Zozo, dus ze hebben je weer even vrijgelaten uit je gevangenis?

CHARLES: Gevangenis? Nee, toch, Elisabeth? Ik woon toch in de kliniek? Dat van de gevangenis is toch al heel lang geleden?

ELISABETH: Nee hoor vader, Adriaan maakt maar een grapje. En de grapjes van Adriaan zijn nou eenmaal nooit leuk.

ADRIAAN: Kliniek of gevangenis, wat maakt het uit? Of je nou van de kat of van de hond gebeten wordt, pijn doet et toch! Maar okee, ik hou mijn bakkes wel.

ELISABETH: En wie is er natuurlijk weer te laat: Ferdinand Pijper. *(Tegen Yvonne)* Meisje, ga jij eens kijken waar Ferdinand blijft.

TOOS: En breng meteen lange vingers mee!

YVONNE: *(loopt naar de deur, zucht)* Ja mevrouw, Ja, Toos. U ook nog iets van uw dienst, mevrouw Broeder?

MEVR.BROEDER: Niet zo brutaal, meisje!

YVONNE: *(loopt naar de deur)* Ferdinand!

ELISABETH: Menèèr Ferdinand graag, ja. *(Ferdinand verschijnt in de deuropening, staat dicht tegen Yvonne aan. Ze praten zachtjes en intiem, totdat Ferdinand zijn vrouw ziet. Hij schrikt en stapt naar*

binnen. Yvonne af)

FERDINAND: Dag vader! (*schudt hem hartelijk beide handen*) Hoe gaat het met u? Blij u weer te zien. (*Elisabeth kucht*)

FERDINAND: O. Dag vrouw.

ELISABETH: Nou Ferdinand, fijn dat je er bent. Weer te laat, zoals gewoonlijk! Maar goed, je bent er nu. Is iedereen aanwezig?

MEVR.BROEDER: Nee, Yvonne is er nog niet, die is naar het magazijn om lange vingers te halen. Toos was ze namelijk vergeten!

TOOS: Maar ik wist ook niet dat meneer (*wijst op Charles*) vandaag zou komen, anders had ik ze persoonlijk gebakken!

ELISABETH: Dames, geen ruzie maken, dat doet u maar als ik weg ben! Nou Ferdinand, zeg wat je te zeggen hebt, want ik heb nog meer te doen vandaag.

ADRIAAN: (*tegen Gerrit*) Als ik die tussen me lakens vond, ging ik buiten slapen! Meneer is der lekker mee!

GERRIT: Nou, ik hou wel van een beetje pit in een vrouw.

ADRIAAN: Een beetje? Man, dat mens is een en al pit! Je bijt je tanden derop stuk! (*Yvonne komt op, met lange vingers*)

MEVR.BROEDER: Kijk, daar is Yvonne eindelijk. Janine, doe jij de lange vingers even op een schaalje, (*Janine kijkt boos maar doet het wel*) dan kunnen we verder. (*Geroezemoes*) Als iedereen even zijn mond kan houden geef ik het woord aan meneer Ferdinand.

FERDINAND: Eh, nou ja, vooruit dan maar. Zoals een paar van u wel weten, bestaat het bedrijf Delpeche & Co vandaag twaalf jaar. Dat wil zeggen dat we over niet al te lange tijd ons twaalfeneenhalf-jarig jubileum vieren. Gelijk met het bedrijf is ook ons huwelijk eh... opgericht. (*knikje naar zijn vrouw*) Dubbel feest dus. (*Zucht*) Zoals u allemáál weet gaat het niet zo goed met ons bedrijf, zodat we de feestelijkheden in financieel opzicht een beetje zullen moeten beperken, maar mijn vrouw heeft een leuk plannetje bedacht. (*zoekt in zijn papieren*)

TOOS: Ik weet niet wat ze bedacht heeft, maar ik voel nattigheid!

MOUNA: Nattigheid? Zal ik doekje halen?

FERDINAND: Vandaag over zes maanden zal de kantine worden omgebouwd tot een feestzaal. De hapjes en drankjes zullen deze keer van buiten komen, zodat ook het kantinepersoneel volop kan deelnemen aan de festiviteiten.

ADRIAAN: Ik ruik een addertje onder het gras!

ELISABETH: Stil Adriaan, mijn man zal het uitleggen en het wordt heel leuk!

FERDINAND: Nou hadden wij zo gedacht: artiesten uitnodigen kan er niet af, dus moeten wij - of eigenlijk liever gezegd jullie - de artiesten

zijn. We...

WERKNEEMSTER 1: Wat een leuk idee, ik ga een liedje zingen! Ik kan best goed zingen, eigenlijk Mijn moeder zei altijd: meid, wat kan....

WERKNEEMSTER 2: *(valt haar in de rede)* Ik ben daar toch niet achterlijk! Mooi niet, meneer Ferdinand, vergeet het maar!

JANINE: Echt niet, ik ga daar toch zeker niet lollig staan te doen, en onbetaald ook nog? Of zijn dat overuren? *(stoot de boekhouder aan)* Meneer Hooydonk, zegt u nou ook eens wat? Zijn dat overuren?

HOOYDONK: O nee, ik denk het niet. Maar misschien is het wel aardig. Ik kan helaas niet zingen, ik ben nogal vals in die dingen, maar ik zou misschien iets kunnen declameren.

YVONNE: Declameren? Wat is dat, declameren?

ELISABETH: Declameren is voordragen, meisje! Maar ja, je bent nou eenmaal blond, dan kun je ook niet alles weten, he!

YVONNE: Nou, ik weet zeker dat ik dingen weet die u niet weet!

(Elisabeth wil opstuiven, maar Ferdinand gaat verder met zijn speech)

FERDINAND: Ik begrijp dat er zo hier en daar nog wat bezwaren zijn, maar mijn vrouw is van mening dat het bedrijf zoveel voor jullie doet dat het billijk is dat jullie eens wat terugdoen. *(algemeen gemompel)* Meedoen aan de Bonte Avond is dan ook verplicht. Niet meedoen staat gelijk aan werk weigeren, en op weigeren van werk staat ontslag.

TOOS: Nou, dan weten we waar we aan toe zijn. Dat zal een reuzefeest worden! De kosten mogen zeker ook niet worden gedeclareerd?

MOUNA: Was declameren, toch? *(giechelt)* Jij zegt fout, declareren.

MEVR. BROEDER: Even stil, Mouna, ik zal je straks het verschil wel uitleggen. Maar misschien wil meneer even zeggen hoe het gaat met de onkosten?

FERDINAND: Eh, ja, eh, ik weet niet... *(kijkt hulpzoekend naar zijn vrouw)*

ELISABETH: Nou, als jullie een boa nodig hebt of een sjeke japon wil ik die voor deze gelegenheid wel afstaan.

TOOS: *(met een buiging)* Nou, dank u wel, mevrouw, dat is heel vriendelijk van u!

FERDINAND: Moet ik nog iets zeggen, lieve?

ELISABETH: Nee Ferdinand, zo is het wel goed, ga nu maar weer aan je werk. En jullie allemaal, eigenlijk. Kom vader, ik breng je weer terug. Voor de feestavond haalt Gerrit je wel weer op. CHARLES: Ik ga niet terug. Ik blijf! Toos heeft lange vingers, en lekkere koffie. Dat krijg ik niet in de kliniek! En tenslotte is het mijn bedrijf! Ik blijf! *(geeft Toos een klets op d'r kont)*

ELISABETH: Het wàs jouw bedrijf, vader. Nu is het van mij en Ferdinand.

CHARLES: Ferdinand? Wie is dat, Ferdinand?

ELISABETH: Ohhh! *(Draait zich om en beent naar buiten)*

MEVR. BROEDER: Hup, allemaal de kantine uit, en geen koffiepauze, we hebben al genoeg tijd verloren. *(tegen Ferdinand, die met Yvonne staat te praten)* Meneer, loopt u even mee om die brieven te tekenen? *(Ferdinand reageert niet)* Meneer?

FERDINAND: Eh...O ja, dat is goed. *(Haalt verontschuldigend zijn schouders op tegen Yvonne)*

MEVR. BROEDER: Yvonne, ga je nou eindelijk de post afmaken? *(Mevr. Broeder en Ferdinand af. Yvonne gaat aan haar bureau zitten werken. Trekt aan haar vingers. Overig personeel verlaat ook de kantine. Hooydonk gaat bij vader zitten, beide heren beginnen te smoezen. Hooydonk pakt vader bij zijn arm en wil hem meetronen, de deur uit. maar eerst loopt hij snel alle tafeltjes langs om alle melk- en suikerzakjes na te kijken. De ongebruikte stopt hij in zijn zak. Beide heren af)*

TOOS: Zag je dat? Wat is het toch een kniepert, he. Dat is nou typisch zo'n man waar ze na zijn dood een kluis vol geld vinden, en dan is-tie geen dag gelukkig geweest. Ik vind het een engerd, maar ergens moet je meelij met hem hebben.

JANINE: Weet je dat-ie alle post nakijkt op ongestempelde postzegels? Dat vertelde Yvonne laatst. Maar wat vind je van het feest? Ik vind het eigenlijk best een goed idee!

TOOS: Nou, ik anders niet! Ik zou niet weten wat ik zou moeten doen. Zingen kan ik niet. Ik kan wel koorddansen, maar alleen als het koord plat op de grond ligt.

JANINE: *(peinzend)* Ik heb altijd al eens willen strippen.

MOUNA: Strippen? Moet je strippenkaart voor hebben? Ik heb ook strippenkaart! Mag ik meedoen?

JANINE: Nee, Mouna, je begrijpt het niet goed. Strippen is lekkere muziek, en dan langzaam je kleren uitdoen. *(doet gebaren voor)*

MOUNA: Kleren uit? Alle kleren?? Hier in kantine? Is grapje zeker?

TOOS: Maak je maar geen zorgen, Mouna. Als Janine uit de kleren gaat rennen alle kerels weg. Alleen Adriaan blijft zitten.

JANINE: Nee, jij dan! Jij trekt volle zalen! Ach meid, jij weet niet half wat ik in huis heb! Je ben gewoon jaloers!

TOOS: Misschien heb je gelijk. Toen mijn man nog leefde deed ik wel eens een striptease voor hem, maar ja, toen waren we nog jong. Nou kijkt er niemand meer naar me om. Eigenlijk mis ik dat best.

MOUNA: Toos is verdrietig, ja? Zal Mouna kopje koffie?

TOOS: Ach ja, meid, doe mij maar een bakje troost

MOUNA: Bakje troost? Waar staat die dan? Wil geen koffie?

JANINE: Een bakje troost is een kopje koffie, Mouna, dat helpt soms om

een beetje te troosten, snap je.

MOUNA: Wij doen troosten met arm om elkaar. Nederlanders met kopje koffie. Is raar, hoor.

TOOS: Ja meid, we zijn een raar volkje. Maar zo'n bonte avond kan best leuk zijn. Misschien is er wel iemand die kan goochelen, of vuurspugen.

MOUNA: Mevrouw baas kan vuurspugen, zegt mevrouw Broeder. Is leuk, vuurspugen?

TOOS: Dat is lachen, kind, daar heb je geen idee van. Maar ik wil toch ook wat doen hoor. Janine, weet jij niet iets wat ik zou kunnen doen?

JANINE: Nee meid, ik kan zo gauw niks bedenken. Maar we hebben nog zes maanden, tijd genoeg om een leeuw te temmen of 't zwaantje in de ringen te leren. Ik ga in ieder geval strippen. Ik heb nog iets moois van rooie kant, dat zal me een klap geven!

MOUNA: Janine boos? Waarom klap geven?

TOOS: Zo is het wel genoeg, dames. Hup, aan het werk. De lunch voorbereiden. Kom, Mouna, laat je handen wapperen (*Mouna kijkt verbaasd naar haar handen, wappert voorzichtig. Pauze. Toos gaat af, komt later terug uit de keuken met een schaal broodjes in de hand. De schoonmaakploeg komt binnen (3 dames) Ha, daar zijn ze. Goeiemiddag meiden. Er zijn nog broodjes over van de lunch. Belangstelling? (alledrie zeggen ze nee, door elkaar)*)

MOUNA: Dames komen kantine van kant maken?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto